

15. NAVADNA NEDELJA

Prvo berilo: *Božja beseda je učinkovita kakor dež*
Iz 55,10-11

Berilo iz knjige preroka Izaíja.

To govori Gospod:

**»Kakor pride dež in sneg izpod neba
in se ne vrača tja, ne da bi napójl zemljo,
jo narédil rodovitno in brstečo,
dal sejalcu seme in uživalcu kruh,
takó bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust:
ne vrne se k meni brez uspeha,
temveč bo storila, kar sem hôtel,
in uspela v tem, za kar sem jo poslal.«**

To je Božja beseda.

Spev z odpevom
Ps 65,10-14 (R prim. Lk 8,8)

Odpev: Seme je padlo v dobro zemljo.

Obiskuješ zemljo in jo napajaš,
množiš njeno bogastvo.
Božji potoki so polni vode,
zemljo pripravljaš, dobro pripravljaš za žitne posevke. *Odpev.*

Napajaš njene brazde, poravnavaš grude,
z deževjem jo rahljaš, njeno brstje blagoslavljaš.
Leto okronaš s svojimi dobrinami,
kamor stopiš, požene zelenje. *Odpev.*

V puščavi namakaš pašnike,
griče opasuješ z radostjo.
Trate se pokrivajo z ovcami, doline se ogrinjajo z žitom;
vzklikajo od veselja, vriskajo in prepevajo. *Odpev.*

*Drugo berilo: Stvarstvo pričakuje razodetja
Rim 8,18-23*

Berilo iz pisma apostola Pavla Rimljanom.

**Bratje in sestre,
mislim, da se trpljenje sedanjega časa
ne dá primerjati s slavo, ki se bo razodela v nas.
Kajti stvarstvo nestrpno hrepeni po razodetju Božjih
sinov.**

**Stvarstvo je bilo namreč podvrženo níčevosti,
in sicer ne po svoji volji, ampak po volji njega,
ki ga je podvrgel v upanju,
da se bo tudi stvarstvo iz suženjstva razpadljivosti
rešilo v svobodo slave Božjih otrok.**

**Saj vemo, da vse stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje
in trpi porodne bolečine.**

**Pa ne samo óno:
tudi mi, ki imamo prvine Duha,
tudi mi zdihamo sami v sebi,
ko željno pričakujemo posinôvljenje,
odrešenje svojega telesa.**

Poslušali smo Božjo besedo.

Aleluja

Aleluja. Seme je Božja beseda, sejalec pa je Kristus.
Kdor ga najde, bo živel vekomaj. Aleluja.

‡ **Iz svetega evangelija po Mateju.**

Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel kraj jezera.

Pri njem so se zbrale velíke množice,

tako da je stopil v čoln in sédel,

vsa množica pa je stala na obrežju.

Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je:

»Sejalec je šel sejat.

Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot.

Priletele so ptice in ga pozobale.

Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti.

Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje.

Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo,

in ker ni imelo korenine, se je posušilo.

Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo.

Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad:

eno stotérnega, drugo šestdesetérnega

in spet drugo tridesetérnega.

Kdor ima ušesa, naj posluša!«

Tedaj so pristopili učenci in mu rekli:

»Zakaj jim govoriš v prilikah?«

Odgovóril je in jim dejal:

»Vam je dano spoznati skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa to ni dano.

Kdor namreč ima, se mu bo dalo in bo imel obilo;

kdor pa nima, se mu bo vzelo še tisto, kar ima.

Zato jim govorim v prilikah, ker gledajo, pa ne vidijo, poslušajo, pa ne slišijo in ne razumejo.

V njih se spolnjuje Izaijeva prerokba, ki pravi:

›Poslušali boste, poslušali -- a ne boste doumeli,

**gledali boste, gledali -- a ne boste videli.<
Otopelo je namreč srce temu ljudstvu;
z ušesi so težko slišali in zatisnili so si oči,
da ne bi z očmi videli, da ne bi z ušesi slišali,
da ne bi v srcu doumeli in se spreobrnili
in da bi jih jaz ne ozdravil.**

Blagor pa vašim očem, ker vidijo, in vašim ušesom, ker slišijo!

**Kajti resnično, povem vam:
Veliko prerokov in pravičnih
si je želelo videti, kar vi gledate, pa niso videli,
in slišati, kar vi poslušate, pa niso slišali.**

Poslušajte torej pomen prilike o sejalcu.

**K vsakemu, ki posluša besedo kraljestva in je ne razume,
pride zlodej in mu ugrabi, kar je vsejano v njegovo srce.**

Ta človek je tisti, ki je vsejan ob poti.

**Na kamnita tla pa je vsejan tisti, ki posluša besedo in jo takoj z veseljem sprejme,
a nima v sebi korenine, ampak je nestanoviten.**

Ko nastane zaradi besede stiska ali preganjanje, se takoj pohujša.

Med trnje vsejan pa je tisti, ki posluša besedo, toda posvetna skrb in zapeljivost bogastva zadušita besedo

in postane nerodovitna.

V dobro zemljo vsejan pa je tisti, ki posluša besedo in jo tudi doume.

**Ta zares obrodi in daje sad:
eden stotérnega, drugi šestdesetérnega
in spet drugi tridesetérnega.<**

Kristusov evangelij.

‡ Iz svetega evangelija po Mateju.

Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel kraj jezera.

Pri njem so se zbrale velike množice,

tako da je stopil v čoln in sédel,

vsa množica pa je stala na obrežju.

Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je:

»Sejalec je šel sejat.

Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot.

Priletele so ptice in ga pozobale.

Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti.

Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje.

Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo,

in ker ni imelo korenine, se je posušilo.

Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo.

Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad:

eno stotérnega, drugo šestdesetérnega

in spet drugo tridesetérnega.

Kdor ima ušesa, naj posluša!«

Kristusov evangelij.